

dat is een steunsel voor de bondgenooten Gods, dat Hij alles dat voorzgd is en komen moet, op zijn bepaalden tijd zal daarstellen, waarop zij in het geloof verwachten dat God door zijne almacht de stofjes van hare ligchamen zal opwekken en haar op dien grooten oordeelsdag aan zijne regterhand stellen zal, als de Heere de gansche aarde met al de elementen in vlam zal zetten, en dan tot haar zeggen: *Kom in gij gezegende mijns Vaders, beërft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld*, Matth. 25:34. Dat alles geloof Gods volk en laat de Heere zorgen voor de vervulling, dat die almachtige, waarachtige, getrouwe God alles zal waarmaken en vervullen.

4. Wat is Gods wijsheid en goedheid niet te zien, dat de Heere zijn volk van Mozes tijden af tot op Christus heeft believen te leiden door eene schaduwachtige godsdienst, die met de komst van den Verbonds-Middelaar heeft opgehouden, volgens Col. 2:17, *Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is Christus*, die alle haar gebruik hadden in dien tijd voor de bondgenooten. En schoon die uitwendig hebben uitgediend, zoo hebben zij nog haren invloed in het verbond der genade en haar geestelijk gebruik voor de bondelingen door alle tijden heen.

Vr. Wat voor geestelijk gebruik en invloed hebben die nu nog voor Gods volk, en op welke wijze maken zij haar geestelijk gebruik daarvan:

Antw. Dat wordt ons wijdloopig van Paulus in den brief aan de Hebreëen geleerd, en bestaat voornamelijk iets daarvan in dit volgende:

1. De Tabernakel bestond uit drie vertrekken, eerst het voorhof of voorhoven, omdat er een was voor de Heidenen en een voor de Joden. 2. Het heilige, daar de priesters dienden, en het heilige der heiligen. Dat beeldt ons af, dat er in de kerk zijn uitwendige belijders; die den grootsten hoop uitmaken, door het voorhof afgebeeld; ten tweeden, de vromen die een koninklijk priesterdom genoemd worden, 1 Petr. 2:2,

beeldt ons het heilige af, en den hemel, het heilige der heiligen.

2. In het voorhof stond het brandoffer-altaar en het waschvat. De priesters moesten eerst offeren en zich wasschen, eer zij tot het heilige toegelaten werden. Zoo kan niemand komen in den staat der genade, of een geestelijk priester worden, zoo hij door het geloof de offerhande van Christus niet aanneemt tot verzoening, en zoo hij in het waschvat door wedergeboorte en vernieuwing des geestes niet wordt veranderd, Joh. 3:3. *Voorwaar voorwaar, zeg Ik u, zoo iemand niet wordt wedergeboren, hij kan in het koninkrijk Gods niet ingaan.*

3. In het heilige stond de gouden tafel met zijne toonbrooden en gereedschap, de gouden kandelaar met zeven lichten, en het reuk-altaar aan den ingang van het heilige der heiligen. Dat beeldt ons af de tafel des Evangeliums, daar Christus met al zijn genadegoederen wordt voorgesteld. De gouden kandelaar beeldt af den Geest met al zijne zaligmakende verlichtingen, vertroostingen en bewerkingen. En het gouden reuk-altaar den Heere Jezus Christus, daar al de reukwerken en gebeden der heiligen dagelijks van de vrome menschen worden opgelegd, die dagelijks met Daniël zeggen: *Doet het om des Heeren wil*, Dan. 9.

4. In het Heilige der Heilige stond de verbondskist, daarin lag de heilige Wet, dat beeldde ons af den Middelaar des Verbonds, die als Middelaar van zich zelven zegt: *Uwe wet is in het binnenste van mijn ingewand*. Ps. 40.

Op die Verbondskist lag een verzoendeksel, zoo is Christus eene verzoening voor zijn volk, waardoor zij met God worden verzoend, daar boven waren de Cherubijnen der heerlijkheid, ziende op die Verbondskist, dat beeldden af hoe de heilige Engelen begeerig waren in te zien, hoe die zalige God kon en wilde worden de God van zijn doemwaardig Verbonds-volk, boven dat, tusschen die Cherubim was de verschijning Gods door een nevel en wolk, waaruit het Goddelijk

antwoord kwam, door de Urim en de Thummim, dat beeldde af dat God door zijn Geest zijn volk door inspraken uit het Woord in haar hart, volgens Ps. 85:9 en Ps. 81:8, antwoordde op hare gebeden van den troon, op en door de voorbedding van Christus, daar Hij als het Hoofd en Schepper der Engelen onder de duizendmaal duizend woont en hare voorspraak bij den Vader is, waarom zij ook wel eens roepen: *ô God der heirscharen, die tusschen de Cherubijnen woont* en met Jacob zeggen: *Die God die mij antwoordt ten dage mijner benauwdheid*, Gen. 37:3.

5. De groote Hoogepriester Aäron met al zijn heerlijke kleeding en sieraden, beeldde af den grooten Hoogepriester Christus, niet naar de ordening Aärons alleen, maar voornamelijk *naar de ordening Melchizedeks*, Hebr. 7. Wegens zijn onveranderlijk Hoogepriesterschap moesten de Hoogepriesters eenmaal des jaars op den grooten Verzoendag, gaan met bloed, om verzoening te doen. Christus is eenmaal ingegaan in den derden hemel, met zijn eigen bloed, om eene eeuwige gerechtigheid en verzoening voor zijn volk aan te brengen, daar Hij altoos leeft om voor haar te bidden; en om haar te zegenen, en al de belangen van zijn volk voor haar en voor de gansche kerk, als die groote Hoogepriester en als die eeuwige Koning en die Leeraar der gerechtigheid waar te nemen, moesten al de Priesters en het gansche volk door dien Hoogepriester raad vragen, om een Goddelijk antwoord te ontvangen, door de Urim en Thummim; zoo moeten alle vromen door Hem alleen, die al zijn volk op zijn liefde hart draagt, door Hem alleen tot den Vader gaan, om eene goddelijke inspraak des geestes getuigenis te ontvangen volgens de belofte, Ps. 85:9, *Want Hij zal tot zijn volk en tot zijne gunstgenooten van vrede spreken*.

6. Moesten de Priesters verscheidene offerhanden offeren, Lev. 1 tot Cap. 8, voornamelijk vierderlei:

1. Schuld- of slachtoffer tot verzoening der zonden.
2. Spijs- of beweegoffer, vlade met olie bestreken.

3. Hare dankofferhande, erkennende het goede.

4. Haar lofoffer, dat dagelijks van haar geschiedde. Zoo doen ook de vrome menschen, die moeten dagelijks brengen deze voorname offerhanden:

1. Zij moeten dagelijks zonde belijden en verzoening zoeken, dat is haar dagelijks zond- en schuldoffer.

2. Zij komen dagelijks zich zelve en de haren en het hare aan den Heere aanbieden, om tot zijne dienst te zijn, dat is haar dagelijks beweegoffer, Ps. 116:16.

3. Zij komen dagelijks erkennen de weldaden die zij genoten hebben en nog genieten, daarvoor God dankende, dat is haar dagelijks dankoffer, Ps. 116:12.

4. Zij komen dagelijks om Gods deugden te prijzen, Gods grootheid te roemen, en in het slot van het gebed des Heeren zeggen zij: *want U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in der eeuwigheid*; en dat zijn hare dagelijksche lofofferhanden, die zij als geestelijke priesters den Heere dagelijks zoeken toe te brengen, zeggende: *Looft den Heere mijne ziel*, Ps. 103 en Ps. 69:31, 32.

5. Moesten de Priesters dagelijks den Heere lofzangen toebrengen, en een psalm of een lied zingen met muzikale instrumenten, met harpen, fluiten, trompetten, orgels en andere instrumenten, Ps. 68:26, *De zangers gingen voor, de speellieden achter, in het midden de trommelende maagden*. Zoo is het ook nog de pligt en het voorrecht der vromen, alleen en in de godsdienst en in de gezelschappen der vromen den Heere Psalmen te zingen, God te loven, te prijzen, met geestelijke liederen zingende den Heere, hetgene door Gods genade nog dagelijks onder de vromen geschiedt uit Lodensteijn en anderen, zoodat in Nederland tot nog toe gezegd mag worden van de vromen hare huizen, Ps. 118:15, *In de tenten der rechtvaardigen is een stemme des gejuichs*.

Vr. Wat voor geestelijk gebruik hebben de vromen te maken, en wat invloed hebben die omstandigheden in de leiding, die de Heere gehouden heeft met

Het Kabinet des

zijn volk, uit Egypte door de woestijn naar Kanaän, om daar haar geestelijk gebruik als bondelingen wegens het Verbond der genade van te maken bij toepassing?

Antw. voornamelijk op de volgende wijze:

1. Heeft God door zijne almachtige hand zijn oud Verbonds-volk geleid uit de slavernij van Egypte, en verlost van den wreeden Pharao, zoo trekt de Heere zijn bondvolk ook uit de magt des duivels en uit het nare Egypte van den natuurstaat, Col. 1:13. *Die ons getrokken heeft uit de magt der duisternis, en overgezet in het koninkrijk des Zoons zijner liefde.* Zegt de Heere tot zijn oude volk: *gedenkt de maand Abib*, zij moeten ook wel eens gedenken aan de tijd van hare verandering.

2. Zij werden vervolgd van Pharao met al zijn volk, zoodra zij uit Egypte gekomen waren. Gods volk heeft ook niet anders te wachten in deze woestijn der wereld, als van den duivel en het slangezaad vervolgd en geplaagd te worden, dat voor haar een bewijs is dat zij tot het Genaden-Verbond behooren, Joh. 15:18, 19, *Indien gij van de wereld waart, zoo zoude de wereld het hare liefhebben, maar omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld.*

3. Leide de Heere zijn volk des nachts door eene vuurkolom en des daags door een wolkkolom, het zegt haar dat God haar leidt door Zijnen Geest, Rom. 8:14. *Want zoo velen door dien Geest geleid worden, die zijn kinderen Gods*, gevende te kennen die naauwe teedere zorg en bewaring Gods, wegens zijne almachtige werkzame Voorzienigheid over haar, volgens die belofte, Jes. 4:5, *En de Heere zal over alle woningen des bergs Sions en over hare vergadering scheppen een wolk des daags, en een rook en den glans eens vlammenden vuurs des nachts, want over alles wat heerlijk is zal eene beschutting wezen.*

4. Heeft God zijn volk door het manna gespijsd

Genaden-Verbonds.

en uit de steenrotsen gedrenkt, Christus de Middelaar is het ware Manna, Joh. 6, *Ik ben het brood dat uit den hemel nedergedaald is, en de steenrots die volgde was Christus*, 1 Cor. 10:4. Zoodat de Heere Jezus Christus de Middelaar des Verbonds voor zijn volk geestelijk is tot spijs en drank voor hare ziel, hetgene voor het oude volk uitwendig het manna en het water was in de woestijn, namelijk die door het geloof dat geestelijk gebruik van Christus weten te maken.

5. Heeft Gods oude volk veel bittere ontmoetingen gehad, en schoon zij eens tot Elym kwamen, daar zij wat rusten en wat verkwikt werden, het duurde niet lang; en schoon de Heere haar overal heeft doorgeholpen, zoo was die woestijn nooit het land harer ruste. Zoo is het met de vrome menschen hier in de woestijn der wereld, zij ontmoeten daar veel bitterheden, nogtans heeft de Heere gezegd, Hebr. 13:5. *Ik zal u niet begeven, Ik zal u niet verlaten*, en zoo zal ook dit land hare rust niet zijn, omdat het verontreinigd is, Mich. 2:10, Hebr. 4:9.

6. Gods volk konde in Kanaän niet komen, of zij moesten de Jordaan doortrekken; zoo ook, zij kunnen in Kanaän boven niet komen, als door de vallei van den dood, die voor haar geen dood is tot betaling der zonde, maar een doorgang tot de eeuwige zaligheid. En zoo zal de Verbonds-God zijn volk hier leiden door de trappen der genade, tot aan en tot over den dood, Openb. 22:14, *En zij door de poorten mogen ingaan in de stad.* Daarop is toepasselijk:

ô Groot Almagtig God, Gij leidt uw volk met trappen, Door deze heilwoestijn, naar al uw eigenschappen, Zoo wijs, zoo goed, zoo wel, door al de tijden heen, Ten einde van uw raad, zult Gij haar eens doen treën In Salem voor uw troon, om daar eens uit tegalmen Hallelujah gezang, met hemels lied en Psalmen.